

Fie de trei ori in septimana: Mercuri-a, Vineri-a si Dominica, candu o cõla intriga, candu numai dinnetate, adica dupa momentul impregiarilor.

Pretulu de prenumeratiune:

pentru Austria:	
pe anu intregu	7 fl. a. v.
diurnitate de anu	4 " " "
patrariu " "	2 " " "
pentru Romania si Strainetate:	
pe anu intregu	10 fl. v. a.
diurnitate de anu	8 " " "
patrariu " "	4 " " "

ALBINA.

Prenumeratiunile se facu la toti dd. corespondenti nostri, si d'adretulu la Redactiunea Stadt, Wallfischgasse Nr. 8, Mezzanin, unde sunt a se adresã si corespondentiile, ce privescu Redactiunea, administratiunea sau speditur'a; cãte vor fi nefrancate, nu se vor primi, era cele anonime nu se vor publicã.

Pentru anuntii si alte comunicatiuni de interesu privat — se raspunde cate 7 cr. de linie, repetitiile se facu cu pretu scadutu. Pretulu trimbului cate 30 cr. pentru una data, se antecipa. Speditur'a: Schullerstrasse Nr. 11 unde se primescu insertiuni.

Invitare la prenumeratiune.

Cu 1 iuliu s. v. incepandu-se patrariu nou de anu, deschidemu abonamintele noue la diurnulu „ALBINA.“

Conditivile remanu cele de pana acum'a, ce se vedu in fruntea foiei.

Rogãmu pre dd. prenumeranti a scrie curatu mmele si postã ultima, pentru a potè incunpura neregularitatea.

Domnii cari ni detorescu pretulu d'abonamintele d'in trecut, sunt rogati a ni lu trimite.

Viena 16/28 iuniu.

Pre candu scriemu aceste sire, militãia desvõlta aptivitate mare. Scirile ce ni sosira pana acum'a, le insirãmu mai la vale, unde vorbim desclinitu despre campulu de batalia. —

Pre candu pre continentulu Europei, armele trasera a supr'a loru atentivnea dedicata mai nainte eschisivu desvõltareii institutiuniloru constitutiunali. — in Anglia situatiunea e tocniã contraria, ea merge in pace pre calea ordinarã. Partitãa potinte a careia inima fuse Palmerston, dupa mörtea acestuia se sustienã la potere, radiemata pre lordulu Russel si spriginita de Glastone. A trebuitu inse ca acẽsta partitãa sã sentiẽsca perderea suferita prin mörtea lui Palmerston, ea acũ canta sã predee frenelẽ guvernareii in manile inimiciloru sei politici. Causã acestei caderi fu proieptulu reformei legei electorali, asterntu de Russell parlamentulu. Acestu proieptu nu tõe partitẽle la lupta pentru unu puntu contra ministeriulu. Partitãa pre care se radimã ministeriulu, remase in minoritate. Urmarea acestei caderi fu precum neci pôte fi altminte in Anglia constitutiunale — cã ministeriulu si-dede demisiunea.

Reginãa dupa consultari lunge, in cari ministrii nu voira a-si retrace demisiunile, in fine se involã la primã. Lordulu Derby e chiamatu acũ a compune ministeriu nou, care inse pana in aceste momente nu se formã, ci cercula numai combinatiuni.

Ceea ce indrẽpta atentivnea continentulu Europei a supra acestui evinimentu, e direptivnea politiceii esterne a cabinetulu venitoriu fatia cu evenimintele resbelice. Se presupune cã acestu cabinetu nu se va multiamã a continuã politicãa antecesoriloru, ce d'atate ori o acusara despre miciorarea autoritatei angle in strainetate, lasandu evinimintele mari a se desvõlta precum nu recerea interesulu anglu.

Ori cari sã fie combinatiunile despre politicãa cabinetulu fitoriu, sã nu perdemu d'in vedere cã poporulu Britaniei-Mari e alu comericulu, ca atare e intru interesulu lui a dorã purure pace, si candu n'o mai pôte sustienã preferesce neutralitateã. —

Corpulu legelativu alu Franciei gata cu bugetulu. In decursulu desbateriloru nu fusera rare spressiunile de pareri de reu cã guvernulu mai tiene si acũ restrinsu dreptulu legelatiunei de a intrã in detaliu

la tõe pasetiunile. Candu guvernulu d'in motivu de politica europeana cerea a ni fi desbatuta cutare cestiune, membrii opusetiunei intrebau daca nu cumva corpulu legelativu are võia a-si dã insu-si demisiunea. —

In Spania, conjuratiu fura descoperiti, si cati d'intre ostasiu conjuratori nu scapara pre teritoriulu Franciei, ci puse pre ei manã guvernulu spaniolu, i pedepsi cu asprime. Scirile ce ni sosescunde acolo spunu cã tierã e liniscita, ceea ce cu greu se pôte crede daca vom considerã intentivnea guvernulu de a suspende vietiã si libertatẽle constitutiunali, de a incredintãa ici si colã administratiunea in manile militiei. Atari despusetiuni nu sunt caracteristicã tieriloru liniscite.

Telegramele ce dinariele nemitiesci primescu d'in Bucuresci, daca le-am crede, am avẽ motive a asceptã lucruri triste. Ele vorbescu de nemultiamirea poporulu si de sentiulu iritatu, dar nu spanu causele, si tocniã asta cercustantia ne face a trage la indoieãa adeverulu loru. Fapte mari s'au intemplat in Romania de unu tempu in cõce, si fora versari de sange, acestea le credemu garantie pentru sentiulu poporulu.

Speditiunea conservatorulu contra Daco-Romaniei.

Unu domnu romanu de preste Carpati, cunoscutu alu nostru, binevõl a ni trimite o scrisõre, in care se dice intre altele: „Mam miratu multu, cum in timpurile acesteã candu si la DVõstre politicãa dã tuturor'a lucru destulu, se mai afla cine-va, cui sã-ivina in minte a oprã atentivnea in mediloculu scemoteloru si a o impinge la insinuativnea Daco-Romaniei. Asemene fanfaronada trebũ sã fie mare, de õra-ce vedin cã gazetele romane se scolarã tõe in contra, ba unu corespondinte d'in Pesta provocã si pre „Romanulu“ sã reproduca articolu d'in cestiune publicati de „Gaz. Transilvaniei“ si de „Concordia.“ — „Romanulu“ reproduce, ca sã arete si elu cã nicãiri nu esistu atari tendintie. Dar „Albina“ de ce n'ã luatu cuventulu de odata cu cele lalte gazete romane, d'in parte-mi credu cã glasulu unanimu petrundea mai repede si mai cu siguritate la urechile celor'a ce voimũ sã lauda.“

Dechiarãmu d'in capulu loculu cumca noi neci asta data n'am graf de cestiunea atinsa, daca nu ni s'ar cere splicativnea causei pentru care am tacutu.

Aspiratiunile nõstre nu tintescu de catu la dreptate, deci nu potemu avẽ nemieu de tainnitu. Raspundemu buerosu celor'a ce binevoiescu a ne intrebã. Vom spune motivele tacerei nõstre, si suntemu convinsi cã majoritateã cõtitoriloru nostri vor consenti cu noi.

De locu ce se ivã „Daco-Romania,“ ne intrebãmu insi-ne: cine a dis'o? „Pesti Hirnök“ fu celu ce spariã. Ael urmã naturalminte intrebarea a dou'a: cine e „Pesti Hirnök“? E organulu partitei conservative d'in Ungaria, dar alu celei-a mai conservative de catu conser-

vativii de la guvernulu, cari de locu ce luara a mana frenelẽ administratiunei, aflara cu cale a infintiã altu diurnalu „Magyarország,“ pentru a esprime parerile loru, amice lui „Hirnök,“ dar tõtusi nu identice.

Cunoscutu mintenasi cã in asta cestiune am avẽ de a face cu conservativii cei vechi, deci cautãramu a ni reculege cunoscutiile ce le avemu despre acẽsta partitãa, cãci ar fi lucru neprecugetatu a vorbi mai nainte de a sei cu cine.

Sã premitemu pe scurtu descrierea acesteii partite. Cumca cu acẽsta simpatizeãa Romanii mai putiemu d'intre tõe, e de prisosu a o spune, scie tõta lumea cata ne cunõsce pre noi si pre ea. Ea, care voiescu sã conserve tõe, neci candu nu ne va potè capacitã cã e intru interesulu nostru ca si noi sã conservãmu tõe cate le avemu, d. e. in politica sã conservãmu neindreptãtirea nõstra nationalã, a limbei; pre terenulu intielesuale nescintiãa, pre alu materialismulu seracãa s. m. d. D'in parte-ne neci candu ne-am datu truda a o induplecã pentru noi, sciindu cã nu ni pôte folosi, dar neci stricã, d'in cauza cã ea nu se bucura de popularitate neci chiar la poporulu magiaru, va sã dica neci guvernulu nu-i atribuẽ mare insemnitate, cãci coalitiuni cu cei slabi nu lu potu ferici.

Acẽsta e partitãa d'in „Hirnök“ si de pre langa elu. Dacã se pôte mesurã importantia cuvintelor acestui organu, daca la alarmã lui, Romanii au cuventu a se pune pre picioru de resbelu.

Acestu organu, propagandu egemonia natiunei magiare in tõe tierile ce se dicu ale corõnei S. Stefanu, imprãscia focu si apa a supr'a tuturor'a, cari inaintea lui nu-si radica caciula cu preplecata plecatiune. Se intielege cã intre acesti-a pre Romani i gasescu in loculu antaiu, si dacã sentiemiuntele lui pentru noi.

Acesti õmeni, cunoscendu-si pôte pusetiunea cã nu multu ni potu stricã neci in direptivnea contra guvernulu neci in ce'a contra opiniunea publica, pentru ea tõtusi sã nu ni dee pace, gasira metodu nou: a atinge mele cestiuni in modu de natura a superã pre Romani. Acestu metodu l'urneãza, si daca potu provocã neplacerea Romaniloru. — si-ajunsera scopulu, se bucura.

In catu pentru noi, asicã precepemu tendintia lui „Hirnök.“ Motive avemu intre altele, cele ce le dise acestu organu cu ocaziunea infintiãrei metropoliei romane orientale, si acũ era despre comisiunea filologica ce se crede cã se va adunã la Bucuresci.

In fatia acestui metodu, ne-am intrebatu insi-ne ce sã dicemu de Daco-Romania lui „Hirnök.“ — Sã incepemu a ne scusa, va sã dica sã aretãmu cã a facutu impresiune a supr'a nõstra? Ba, cãci astfelu faceamu chiar spre bucuria lui „Hirnök,“ dsa ar fi risu, vedindu catu de bine i succede manierã. — Eca acã motivulu pentru care preferãramu a tacẽ in politica, a face bucurie inimiculu nostru, nu e credintia nõstra.

De securu cã altii vor fi preceptu altminte acẽsta cestiune. D'in parte-ne avemu purure respectu pentru parerile altora, mai alesu candu suntemu convinsi cã ele purcedu d'in sentieminte curate, dar acẽsta nu ne pôte impedeãa intru a reservã nedependintia si pentru a le nõstre pareri modeste.

Astfelu facurãmu numai cã scrietoriulu foisiõrei sã iee cunoscutia despre acẽsta, batandu-si jocu, ca sã vedã „Hirnök“ cã Romanii l'au preceptu, si cã acesti-a ridu mai nainte de ce i-ar veni dsale rondulu la risu.

S'ar insielã „Hirnök“ daca ar crede cã asta data pentru cuvintele dsale prinseramu pẽnã a mana, nu, ci pentru a raspunde la intrebarea ce ni facu suslatu datulu domnu romanu de preste Carpati, pre care lu credemu acũ multiamitu, multiamindu-i d'in partene de intrebare. — In catu pentru numitulu diurnalu magiaru, fie securu cã nu ne vom mai manca cu elu, pre catu tempu i va tienẽ popularitateã de acum'a, ceea ce Ddiu sã i o tiena, pro salute reipublicae.

Daca am intratu acum'a in acẽsta intrebare, sã mai cercãmu daca mai aflãmu inca pre cine-va in lumea larga care sã secomdeze numitulu organu in cestiunea de Daco-Romania?

Romanulu, cu sentieminte dinastice, privescu mai antaiu contra tronulu Monarculu si dinastiãa domnitõre are dovedi multe de credintia romana, date de stramosii nostri, si sigilate de noi. Binefacerile pre gratiõse ce le primimũ pre di ce merge ni sunt dovedi cã amõrea monarculu pentru noi e neintrerupta, precum e si credintia si alipirea nõstra contra elu. — Acã dar suntemu securi.

Ne invinõsescu presupunerea publica, õmenii cu minte si cei ce ne cunoscu? Ba, pentru cã acesti-a n'au gasitu la noi atare vointia, si chiar candu ar esiste — ce nu premitemu — totu nu am fi periculosi, cãci suntemu departe de a avẽ potintia. Trei ani d'in istoria mai nõua, ni face siervitiu in asta privintia. Pentru a luã Holsteinnulu de la Danemarca, — o potere micutia — trebũ sã aduca decisiune confederatiunea nemitiescu, reprezentantele a loru 40 miliõne de õmeni, mersera trupe d'in Austria, Prusia, si mai cate-va nemitiesci. Holstein e ocupatu, dar acũ avemu resbelu mare nascutu d'in acẽsta cauza. — Avendu acẽsta in vedere, unde e minte omenesca care sã-si põta intipufi ce potere s'ar recere pentru a portã resbelu cu trei poteri deodata precum sunt: Austria, Rusia, si Turcia? De unde s'ar aduce atarã militia? Apoi cea lalta parte a Europei inca n'ar privi la turburari cu indiferentismu, cu manile in sensu sãu tocniã in perindele. Combinatiuni intr'adeveru minunate, dar inca si mai multu neintemeiate, neservindu-le de base de felu vrõ intentivnea.

Dõra crede cine-va cã organele guvernulu ne invinõsescu? Ba, pentru cã neci candu neci unu guvernulu, nu pôte avẽ interesu a trimite sciri la adresã

Europei că: en căutati! ăca aici unu poporu, incredintiatu guvernarei mele, dar carni-a nu-i place de mine!

Revista diuaristica.

Mai deunadi facuramu amintire despre lupt'a unui rutenu (?) in fola magiara „Magyar Világ,” carele dice că a redicatu arn'a in interesulu ruteniloru, dar intr'adeveru mai multu in interesulu partidei aristocrato-magiare, carea — precum bine scimu — e inamica tuturoru natiuniloru nationale. — Luptatoriulu insemnatu cu trei stele, acum'a si-fini' escursiunea combinatiuniloru sale, deci acum'a trebuie să amintim'u si conceptulu finale, ce si l'a resumatu in privint'a cestiunei nationale.

Elu apriatu ni spune, că deslegarea cestiunei nationalitatiloru trebuie să consune cu intentiunile „natiunei” politice, carea precum scimu e natiunea magiara statatōre d'in „complexulu” tuturoru nationalitatiloru conlocutōric, si mai departe dice, că: „veri ce concessiuni, cari ar trece peste principiulu parificatiunei constitutiunale, ar pregati pentru noi si urmatōrii nostri (?) batali'a eterna, de ale carei-a urmari să ferēscă Ddiu pre magiari si pre noi (adeca pre ruteni)!“

Dar se mangaia, că nationalitatea rutenă nu nutrește dorintie de acelea, cari ar tienti atacarea integritatei patriei, si că — desi o parte neinsemnata a intielegintei loru patimesce de acēsta bōla, totusi: — bietulu poporu rutenu nici pana'n diu'a de adi nu scie că ce-e aceea cestiune nationala!

A buna sēma nici densulu nu precepe sēu nu vōfescē să intielēga cestiunea nationalitatiloru, căci protestēza contra dorintieloru nationale ale ruteniloru formulate de J. Moravcsik si J. Francisci ce s'au publicatu in „Pest-Budinszke vidomoszi” d'in anulu 1861, ma nu numai, că protestēdia contra acestoru formulari de dorintie nationali, ci a priori numai de catu dice că acelea sunt numai nisee urmari ale politice manipulatōrie a reactiunei.

In urmare a acestor'a densulu crede a fi bine informatu, cumca rutenii numai de la restituirea constitutiunei (magiare) sperēza deslegarea cestiunei nationale, — inse' noi nu-i potemu crede numai la „barba”, cumca aceea constitutiune nerevedit'a, nestransformata si acomodata cerintieloru comune, ar indestul'i in deplinu si pe fratii ruteni, de ōra-ce numai ce mai'nainte dise că: bietulu poporu rutenu nu scie ce-e aceea cestiune nationala, — apoi daca nu scie, cum sē sperēze acestu sermanu poporu deslegarea cestiunei nationale de la restituirea constitutiunei defectuōse d'in 1848?

Nu punemu inse nici o ponderositate pe asertiunile, sēu mai bine disu combinatiunile acestui rutenu ratecitu, amintim'u numai pe scurtu cumca densulu e prē indestulitu cu proiectulu in privint'a cestiunei nationalitatiloru, facutu de comisiunea dietala d'in 1861, ma dice că in acelu proiectu s'a desvoltatu mai multe de cate ar potē rabd'a de-o camdata nationalitatile si se teme ca nu cum-va acele concessiuni prē grase sē nu li strice stomaculu, deci bravulu rutenu in interesulu consangeni-lorū sei, afa cu cale a spune, cumca tōte dorintiele de nationalitate ale ruteniloru se concentreza in autonomi'a bisericeii, in care sē-si pōta aperi si desvolt'a libertatea consciintei si — paladiulu nationalitatei — a dec'a limb'a magiara carea vreu s'o introduca rutenii (??) in tōte bisericile lorū, si daca s'ar implini tōte acestea „se va mar'i si va inflori acēsta tiera ori ce vor face ne-amicii contra ei!”

Astfelu voiescu unii sē deslege cestiunea nationalitatiloru, — prin astfelu de medilōce sē ferēscă tiera, carea a buna sēma s'a saturatu chiar si de mirosulu acesteii fericiiri — nefericite!

Diet'a Ungariei.

Siedint'a casei represent. d'in 26 iuniu.

Presiedinte: Carolu Szentiványi.

Dupa autenticarea protocolulu d'in siedint'a trecuta, Csengery ca referintele deputatiunei regnicolare in caus'a croata referēza despre activitatele acelei deputatiuni, facendu cunoscutu că n'au potutu veni nici la o contielegere cu deputati croati, cari desi sunt aplicati a recunōscē relatiunile Croatiei cu Ungaria fatia cu corōn'a, dar nu sunt impoterniciti a recunōscē drepturile Ungariei asupra Fiumei

si teritoriulu Mura (Mura-Köz), spune inse că despartirea deputatiloru a fostu cordiala si de bunu auguru pontru venitoriu.

Dupa acēsta referendu comisiunea bugutului casei, la fine d. Vladu vorbesce contra acelei propuneri a comisiunei: ca d. A. Medanu sē nu pōmēscă diurnele de la deschiderea dietei, ci de atunci, de candu d'upa finirea investigatiunei, s'a ivitu la Pesta, oca inse remane pe langa propunerea comisiunei.

Apoi referintele comisiunei verificatōrie propunc ca deputatulu Koller sē se verifice, ceea ce se primesc cu unanimitate. Mai referendu cate-va cause si comisiunea pentru petitiuni, se ivesc Szilávy, comitele Bihariei si notariulu casei de sus, carele pasindu nainte presiedintelui, spune că e insarcinat de Emiuni't'a Sa Primatēle ca sē predec rescriptulu prē'naltu alu Majestatei Sale datu d'in 24. I. e. in Viena si adresatu catra cas'a magnatiloru si cas'a reprezentantiloru, in care Maj. Sa cu parere de reu spune că giurstarile critice, cari amenint'a existenti'a imperiului L'indēmna ca sē prorōge sesiunea dietei, amanandu lucrările ei „inceputu salutaru” (üdvösen kezdet) pe unu tempu nedeterminatu, adeca pana candu imperiulu va fi ascuratu de atacarile inamice.

Acestu rescriptu prē'naltu fū ascultatū cu adanca tacere.

Dupa citire Fr. Deák dice că nu e de a se indoi diet'a cumca prorogarea dietei prin prē'naltulu rescriptu nu e legala, căci Maj. Sa e indreptatitū d'upa lege a face acēsta, deci in privint'a acesteia n'are cas'a ca sē faca nici o decisiune sēu dōra vre unu protestu, ci elu propune, ca cas'a sē-si esprime parerea de reu că giurstarile grave impedece realizarea dorintieloru comune de a veni statulu in vietia constitutiunala; — sperēza că armele imperiului catu de curundu vor ascur'a pacea, si totu de odata si-esprime si acea parere de reu că dorintiele tieriei esprese in cele dōue adrese, nu s'au realizatu inca, in fine cas'a se dechiară că va remanē cu constantia pe langa cele esprimate in adrese, acceptandu intruducerea vietiei constitutiunale.

Acēsta propunere s'a primitu cu majoritate, ēr propunerea a dōu'a facuta de C. Tisza, ce prēinde protestu contra unoru fapte nelegali, ce dōra ar intreprinde regimulu, remase in minoritate.

Dupa 1/2 de ōra redigendu-se protocolulu siedintei — se autentică, apoi presiedinte le remasu bunu de la casa prin o vorbire scurta, in carea dice, că desi diet'a nu pōte aret'a vre unu rezultatu mare, totusi se pōte laud'a cu cele dōue adrese si că: „a facutu tōte, ce pōte face poterea omenēscă!” — Cas'a se disolv'a intre aclamatiuni de: „Éljen!”

Dupa siedint'a casei deputatiloru, totu de odata si cas'a magnatiloru a tēnutu siedint'a, nude notariulu casei repr. V. Toth a dusu rescriptulu imperatescu. In acēsta casa Baronulu Wenkheim comitele Bichisulului a tēnutu o cuventare loiala si infocata, laudandu bravur'a armatei carea si pana acumi'a a seceratu gloria.

Presiedinte le remasu bunu, apoi Em. Pécsy comitele comitatului Abauj multiamesece presiedinteli si cas'a se desolva intre aclamatiuni entusiastice.

D'intre romani numai Ilust. Sa eppulu Popu-Szilágyi a fostu intre magnati.

Rescriptulu reg. catra diet'a Ungariei.

Franciscu Iosefu Autaiu, d'in grati'a lui Ddiu Imperatu alu Austriei; rege apostolicu alu Ungariei, Boemiei, Galitiei si Lodomeriei; regele Lombardiei, a Venetiei, Iliriei, arciuce alu Austriei s. e. l. s. c. l. demnitariloru besericesci si mireni, staturiloru si reprezentantiloru credinciosulu Nostru regatu Ungaria si a partiloru adnesse, cari-su adunati la diet'a conchiamat'a de Noi pe 10 decemvre 1865 in liber'a Nōstra cetate regēscă Pesta, salutarea si grati'a Nōstra.

Amati credinciosi! Candu Noi in dilele d'in urma ale anulu trecutū de curundu provocaramu statele si reprezentantii fideli ai amatulu Nostru regatu Ungaria adunati in jurulu tronulu Nostru spre conlucrare la lucrulu legelatiunei, au fostu petrunsi de speranti'a, cumca binecuvantarile pazei vor remanē pastrate cu durabilitate pentru tōte popōrele imperiului Nostru, de cari binecuvantari ele se bucurau ne-superate in acelu tempu.

Acēsta speranti'a, spre adanc'a Nōstra dorere, nu se implini.

Staturiloru si reprezentantiloru adunati in dieta si cunoscutu deplina caru'a acelorū evenimente, a caror'a desvoltare finale Ne sill'ca sustarē neatacabila a intregitatei si pusectiunei statulu garantate prin tratatē internationali si a teritoriulu tieriloru mosceni de la strazisii Nostru, sē le apōm'u cu medilōcele, estreme indreptatite ale apereii proprie si sē Ne opōnem'u cu mana armata atacuriloru nedrepte.

Amaretiunea luptelorū, carea in momintele grele de decisiune petrunse inim'a Nōstra parintēscă, se mai urē prin consciint'a cumca acēsta cercetare aspra Ni se impuse tocni'a atunci, candu Noi respundindu la cea mai importanta detorintia de domnitoriu, regularea constitutiunala a stariloru interne ale monarciei Nōstre, si in legatura cu acēsta nedependenti'a ascurata stransformare interne juridice si administrative a amatulu Nostru regatu Ungaria, o insemnaramu de punctu de manecare alu unei epoce, a carei a fine ar fi fostu increderea renoita intre domnitoriu si popōrele sale, si prin acēsta complanarea posibila a intereselorū reciproce.

Ni siervesc spre bucurie intima că am fostu marturiu la resunetulu insulfetitu ce realizarea acesteii resolutiuni a Nōstre provoc'a la poporatiunea credincioasa a amatulu Nostru regatu Ungaria, marturie vointiei seriōse, cu care statele si reprezentantii adunati in dieta intempinandu aceste intentiuni de domnitoriu a le Nōstre, pasira la deslegarea partē ce-i privescē pre ei d'in problem'a comună.

Cu asemene multiamire am urmaritu aptivitatea ce diet'a s'a nisuitu a desvolt'a cu iōte că nuori se adunasera pe orizontele imperiului, ea in dreptiunea inceputa nu se las'a a se seduce de pregatirile de rebelu, cari de nou pretinsera sacrificie de la tiera.

Inse nu Ne potemu eschide d'in convin-gerea dorerōsa: cumca deslegarea durabila a problemei, ce nōa tuturor'a ni e la inima, e conditiunata de liniseca deplina a spiretelorū, acēsta binecuvantare sublima a pazei, pre candu de alta parte ingrigirea Nōstra de parinte alu tieriei cauta sē fie dedicata nainte de tōte apereii imperiului amenintiatu in existenti'a sa.

Aceste stari nedependenti de vointi'a Nōstra, prē cari Noi am cercatu d'upa potintia a le incunjur'a, in catu s'ar impac'a cu detorint'a de onōre, Ne silēscu acum'a a aman'a desbaterile promitatorie de rezultatu a le state-lorū si a le reprezentantiloru adunati in dieta.

Noi speram'u că Acel'a, care derege destinele principiloru si a le popōrelorū, va d'a invingere causei drepte, si triumfu ultimū armelorū nōstre binecuvantate de Elu, ca astfelu sē Ni fie cu potintia a incepe ērasi desbaterile dietei unguresci si a le duce sub conducerea personala la rezultatu durabile, privindu dove-dile viue de aderenti'a fidela date si pana acū in fati'a opresiuniloru actuali.

Deci candu Noi pe statele si reprezentantii adunati la dieta, si prin ei pe poporatiunea fidela a regatulu Nostru Ungaria o ascuram'u de favōre si grati'a Nōstra regēscă, totodata aflam'u de bine diet'a presinte conchiamata de Noi a o dechiar'a cu solenitate de amanata.

Datu in capitalea si resiedinti'a Nōstra Viena, in 24 iuniu 1866.

Franciscu Josifu m. p.

Georgiu Mailatu m. p.

Ioane Barthos m. p.

Pest'a in 15/27 iuniu. — De locu catu se respand'i vestea despre prorogarea dietei, ablegatii romani, serbi si ruteni, inspirati si intetii de gravitatea momentulu, se convorbira, a nu paras'i Pesta, fara a se fi adunatu si conticlesu mai nainte despre cele necesarie in caus'a nationalitatiloru si limbelorū. Deci astadi la 11 ōre in numeru fōrte frumosu intr'o localitate in Otelulu „la Palatinulu” si d'upa o schimbare de pareri si idei, care decurso in celu mai fratiescu tonu, cu unanimitate constatară lips'a de o procedura solidaria in caus'a nationalitatiloru, si-si dederă cuventulu, cumca indata ce va fi ērasi readunata diet'a, deputatii atinselorū trei natiuni, ba pre cafu va fi cu potintia — si a slovaciloru se vor constitui intr'unu corpu comunu, si pre basca solidaritatei vor conlucr'a cu totii, ca prin combinarea proiectelorū de lege staverite, de o parte in conferinti'a serbilorū, ēra de alt'a in a romanilorū, sē medilōcēscă unu unicu proiectu comunu, pre carele apoi cu totii sē-lu propuna si sē l'apere innainte dietei.

Pana la readunarea dietei deputatii s'au ingagiatu a studi'a cu seriozitate unii proiectulu celor'a lalti, si a studi'a si opiniunea publica in privint'a acelorū proiecte; pentru ca deputatii amesuratu detorintiei lorū sē pōta merge mana in mana atatu ei intre ei pre catu si cu opiniunea publica.

In cate-va dile credu că voiu fi in stare a vi comunic'a atinscle proiecte, pentru ca sē le supuneti prin colōnele „Albinei” opiniunei publice. Asemenea asteptu, si — fiti convinsi că astepta inca multi altii, ca „Albina” sē incepa a public'a si protēdile conferintieloru romane — d'in inceputu, celu pucinu acelea ce cuprindu desbateri de interesu principale.

Deputatii romani cei mai multi de mane in colē vor paras'i Pest'a, intorcendu-se la ale sale. Ferice de acei pucini, cari duc cu sine o consciint'a curata! —

BUCOVINA.

†. Sucēva 2. 14 iuniu, in diu'a serbarii numelui marelui martiru Ioane celu nou, patronulu tieriei.

Ori care natiune e mandra, daca posiede ōre-cari monuminte, ce-su marturi'a vietii sale cei trecute. Acestea i sunt apoi multu pretiuvēre, pe aceste si-radima ea fal'a sa cea nationala, pe tēmeiulu acestor'a pretinde ea la recastigarea drepturilorū sale celorū uitate sēu parasite, sēu calate de altii in peciōre, si-si cere loculu celu cuviinciosu intro cele lalte natiuni de pe pamentu.

Natiunea nōstra romana inca nu este lipsita de atari monuminte stravechi. Moldavi'a, tier'a muntēscă, Ardealulu, Banatulu si tōte locurile, unde au vietuitu Romani si unde inca vietuescu, sunt semenate cu monuminte istorice, cari le dau marturie despre viet'i'a, nobiletatea si curajulu Romaniloru in tempurile cele mai carunte si despre faptele maretie si eroice ale strabuniloru lorū.

N'avemu de cugetu ca sē inregistr'am'u aici tōte monumintele, ce se afla pe intinsulu tieritoriu alu Romaniloru, neci avomu de scopu, ca sē amintim'u aici de vre unu monumentu belic, ci de unulu, carele ne aduce a minto de relegiosetatea strabuniloru nostri romani si de dielulu lorū intru respandirea, apereii si sustinerea mantuitivei credintie crestine cei cu sange castigate de catra intemietoriulu ei Is. Crestu si latite prin lipasii acestuia, demni si cunsciuti de chiamarea lorū cea apostolēscă. Voim'u sē amintim'u aici de santulu marele marturu alu crestinetatii, Ioane noulu, ale caruia osaminte se afla depuse spre pastrare in beserica' santulu Giorgiu de'n Sucēva, sēu in vechi'a beserica a metropoliei moldave.

Acestu monumentu santu, marturisitoriu de relegiosetatea si moraletatea strabuniloru nostri, ne strapune pe noi in tempurile cele mai vechi ale vietii natiunei nōstre romane. Elu ne aduce nōua a minto de prē fericitulu Domnitoriu alu Moldaviei, Alesandru celu Bunu, si de prē fericitulu Metropolitu alu Moldaviei, Iosifu, cari amendou, unindu-se ei in spiretulu crestinetatii, au adusu monumentulu acest'a de la Trapesunt la Sucēva, ca sē fio ohiar in resiedinti'a domnēscă si metropolitana unu monumentu alu relegiosetatii si moraletatii lorū inse-si, catu si alu celei-a a urmasiloru lorū.

Osamintele S. Ioane ni rechiama in memorie lucēti'a besericeii cei domnesci, numita „la Mirouti,” in carea fura ele intaia-si data depuse, care inse in diu'a de astadi e parasita si multu respita, fiindu ca numai o relicie marturisitorie de relegiosetatea Romaniloru antici moldavi. Despre acēsta beserica, un'a de'n cele mai frumoase in privint'a stitulu (goticu) didirii, si carea se afla in prejmi'a ruinelorū cetatiunei lui Stefanu celui Mare de catra nordu, vieidia traditiunea populara, că ea a fostu, de'n caus'a vanei, legata cu cetatiunea pren unu podu, pe carele Domnii si Dōmnele mergeau la beserica.

Monumentulu osamintelorū S. Ioane ne reproduce in memorie fap't'a cea marini-mōsa alui Ioane Paleologulu, imperatoriulu Constantinianci, carele socotindu daun'a narei Metropoliei Moldave de la Ohrida de'n Bulgari'a, cu puterea sa cea imperatōscă si binevoitōre a conchiamatu in resiedinti'a si imperatōscă sinodu de tuti-patru patriarhi si lumci, si a dechiaratu Metropolia Moldaviei de nedependinta de la Ohrida, redicandu-o inca si la rangulu celu onorificu de patriarhie.

Inca ni aduce a minte acestu monumentu santu de redicarea Jasilor la rangulu de resiedintia a Domnitorilor si a metropolitilor moldavi, candu si elu fu intr' acelu transportatu; ni aduce a minte de pr' fericitulu si antaiulu cantamentistu alu Romanilor, de metropolitulu Dositeiu, carele la anulu 1686, de gródi'a avareției turecești ce respinse de la portile Vienei, voindu se scape de pierdiatiune odórele cele mai scumpe ale metropoliei, se refugiá sub escorta de asigurare, capcãta de la regele Sobieschi, la Poloni'a, ducendu între altele si osamintele S. Ioane la Folchiev.

Osamintele S. Ioane ne aduc a minte de toti Domnitorii dreptcredinciosi ai țerii moldave si ne rechiamu in memorie tempurile cele vițoróse, candu Romanulu se luptá pentru așerarea vietií sale ceí natiunale si pentru acestu odoru dá pieptulu chiar cu mórtea.

Pentru acestu insemnetate a monumentulu osamintelorú santuluí Ioane fu si este loculu pastrarii acestor'a recunoscutu de catra toti Romanii de unu locu santu si bogatu de memorie carunte natiunale. De aceea fu loculu acest'a in tóte tempurile visitatu de catra Romani, ce de catra cei mai de'n departare, cari impreunandu intru inimele sale cu simtiulu relegiozetatii si celu natiunale, esira de sub mausoleulu santuluí Ioane mangaiati, alinati, incuragiati contra luptelor lumei acesteia si improspetati intru consciintia si simtiulu seu celu natiunale. De buna sãma, cã neci unu Romanu întieleginte, aflandu-se in Suceva, nu pôte se nu fi fostu si sub mausoleulu marturuluí Ioane, carele pe langa torturele, ce le patimí elu pentru constantia sa in relegiunea cea adevãrata, scie si torturele braviloru Romanii, ce le patimira acestia pentru nisuintia loru pe mare si pe uscatu, cu scopu, de a-si pastrá natiunalitatea si a respinge de la sine tóta influintia straina, ceea ce potú se le impiedece progresulu si se-i arunce in bratiile cele sugrumatóre a le amortieci ceí spiretuale.

Dara beserie'a vechieí metropolie de'n Suceva nu este numai pentru Romani de acestu insemnetate, ci, pentru cã in dens'a se afla osamintele s. Ioane, se cercetã ca si de catra cei straini de credintia si natiunalitatea romana, si nu numai de acei straini, ce se afla in Bucovina, ci si de strainii de'n tierile megiesite. De'n tóte unghiurile Bucovinei, de'n Moldavi'a si tier'a romanescã, de'n Galiti'a de pe la Folchiev, de'n Ardealu, vinu cete numeroșe de straini la s. Ioane, -- bolnavii cerendu pren elu viudecare, pecatosii heredirea gratieí adieesci, totu mangãere si impropriatiunea mantuintieí sufleteci.

Deci au nu sant osamintele s. m. m. Ioane unu odoru pr' scumpu pentru Romani? De acest'a nu se folosescu numai ei insi-si, dara inca si cei straini. Aicia ni se pare a fi loculu, de a amintí de referintia cea dusmanósa, in carea strainii lu cugeta pe Romanu fatia cu sine, si de'n propri'a-ne esperiintia trebuie se marturisim, cã strainii, dosi nu pentru alt'a voescu cã la stimedie pe bietulu Romanu, cugetandu-lu pururea de antagonistu si impiedecatoriu intereselorú sale celor egoistice, aflandu-se ei langa osamintele s. m. m. Ioane, carele este unu odoru numai alu Romanilor, pentru cã numai acestia l'au pastratu in contra pierdiatiunei in tempurile cele mai grele si mai fortunóse, se insufletescu de respectu creștinescu catra Romani si li se móia ur'a cuntra acestor'a, avendu ei inaintea ochiloru sei unu documentu realu despre relegiozetatea si moraletatea Romanuluí si despre poterea de victia a acestuia.

Mósece s. Ioane, aflatóre in senulu tierií ortodose Bucovina, sunt pentru dreptcredinciosii ei de insemnetate mare inca si de'n punctulu de vedere alu nisuintelorú iesuitice, cari au de scopu, de a ne smomi de la credintia strabuniloru nostri, in carea acestia si-au aflatu atatu mantuintia cea sufletesca, catu si ce'a a patriei sale; -- cãci sciindu betranii si propãgãndu-se junimeí, cã s. Ioane a patimutu si a moritu pentru credintia ortodosa, carea a fostu si a strabuniloru nostri, apoi se se redice asupra-le chiar si portile iadului, nu-i vor biruť.

Dupa ce am auditu, cã monumentulu osamintelorú s. m. m. Ioane este de importanta insemnetate pentru Romani, si chiar si pentru cei straini, se vedemu acum'a, ori de cõrscunde si esteriorulu localetatii demnetateí insemnetatii acesteia? esteriorulu loculuí acelaia adeca, unde sunt depuse spre pastrare osamintele nimituluí mareluí martiru. Cu dorere trebuie se marturisim, cã esteriorulu loculuí neci ma-

caru pe de parte nu cõrscunde demnetatii si insemnetatii odoruluí, celu cuprinde in senu-si.

De'n ori-care parte numai privesci, te cuprinde machitiune adanca. Beserie'a frumoșã, marétia si cuprindatóre, óre-candu beserie'a metropolitana a Moldaviei, instalandu-se in dens'a dupre ceremonialulu ortodosu principii domnitori, este acum'a petceita cu drãnitia, desí didurile i sunt bine conservate, promitiendu victia inca de multe vécuri, daca s'ar provedé cu unu acoperementu solidu. Turnulu clopotelorú este parte mare stricatu. Chibiele de catra resaritu sunt sfarmate, ruine intru întielesulu celu adevãratu alu cuventuluí; éra cele de catra apusu sémene ca bordecle, nefiindu neci de cum demne, de a adapostí óspeti. Chiar locuintia proistosului nu cu multu se deosebese de acelea.

Amaru se insiela caletoriulu celu creștinu si petrusu de credintia si de intentiune mantuitiva. Cugetandu de a casa, cã va aflá o didire déma de renunitulu martiru Ioane, trebuie se-lu cuprinda gele, vediendu in jurulu beserieci numai ruine. Cugetandu elu de a casa, cã va aflá d'apostu si venindu, n'are unde se-si plece capulu. Cugetandu elu de a casa, cã sosindu aicia, va fi întimpinatu de ospitalitate, se vedé insielatu, deridindu lu ruinele, cum de potú se cugete la ospitalitate, de óra-ce ele éta! diacu aicia ca materialu pentru unu spiretu ieremianu, carele se le deplanga trecu'ta marire si isgonitulu simtiu de ospitalitate.

Naspusa machitiune lu patrunde pe bietulu Romanu la vederea acest'a, dara elu o scie si nadusí in sine, cunoscendu-si imprejurãrile, in cari s'a aflatu si de'n cari vitrig'a sórte nu-lu mai liberédia. Elu se mangã deci cu aceea, cã i-a ajutatu Ddieu, de a ajunsu la loculu dorintieí sale ceí sufleteci, si se simtiesce in urma indesiulu multãmitu, de a se aflá langa racl'a osamintelorú sante, rogandu-lu pe martirulu Ioanu pentru medilocirea rugéi sale la Maies-tatea ceresca, ca elu si sóti'a-si se fie sanctosi, copilasii se propasiesca intru cunoscintiele cele bune relegioșe, morale si natiunale, si ca natiunea-si se devina éra-si la drepturile, ce nesatiusulu interesu strainu i le rãpi, -- departandu-se dupa atare rogatiune d'in inima de la racl'a s. Ioane cãu adevãratu devotamentu creștinescu si-a implinitu detorintia cea creștinu si sperandu cu incedere evangelicã la succésulu rogatiunei sale.

Romanulu va scie asia-dara a-si esplicá ruina cea varic, ce incunjura unu odoru atatu de santu si carele si l'a servatu elu chiar in cuntra tempuriloru celor mai vițoróse; elu celu mai putinu se va scandalisá prin acest'a, de óra-ce elu bietulu vede si scie de'n propri'a-si esperiintia, cã si lucrãrile sale nu arare-ori trebuie se se prefaca in ruine.

Dara nu astfelu va cugetá celu ce este strainu de credintia si de natiunalitatea Romanuluí. Avemu dovede pr' destule, si esperiintia de tóte dilele ne convinge, cã strainulu totu numai cauta ocaziune, ca se ne cartesca si numai arare-ori, adeca atunci, candu este convenabilu interesuluí seu propriu, afla si elu cauza a ne laudá, in toem'a ca de'n bunavointia si sinceretate.

Strainulu, vediendu ruinele aceste in jurulu beserieci, de asupra caror'a in intunericulu noștíu cõcovicele si trimbã resunctulu celu prevestitoriu de mórte, ce va dice? te'n-trebu Romane, carele cu sangele teu ai așeratu patri'a, ti-ai arperatu de nemicire odórele si medilócele tale cele sustinatóre de victia-ti natiunala si de adevãratu creștinu. Strainulu biete Romane, va dice, precum e invetiatu a dice. Strainulu, ce te va criticá, n'are de buna sãma unu trecutu atatu de strãlucitu, precum l'ai tu dupa nepartinóreã istoric, dara ori si cum se fie elu, fie chiar ca unulu de'n tre heloti, nu te va criticá cu nepartinetate, ci pentru cã esti strainu de densulu, te va judecã dupa mesur'a, ce este straina de imprejurãrile trecutuluí si ale presinteluí teu.

Spre lamurirea acestor'a in urma disc, amintim, cã tóte sunt constatate in tóta amenuntimeã; cãci aicia in Suceva se afla multi straini întieleginti, cari inainte de venirea-si in cõce au petrecutu mai multu seu mai putinu in orasie mari, unde inca au vediutu ascemne monastiri, in cari se pastrãdia relicie de ale martiriloru, si aceia chiar in fatia ni-au spusu, cã asiã o ruina in jurulu unui atare santu renunitu, ei nu si-ar fi potutu inchipuť, daca nu o ar fi vediutu insi-si.

Acea persóna morala, care de'n antice-tate a avutu dreptulu, de a-si reservá titulu si onóreã de patronu asupra locasiuluí acestuia,

candu Bucovina deveni suptr sceptrulu Austriei, si care si l'a si rezervatu parte de'n reverintia creștinesca catra osamintele s. Ioane, éra parte, pentru cã de beserie'a vechieí metropolie sunt legate multe reminiscintie politice si natiunale, -- acea persóna morala, este Prè Santit'a metropolie de'n Jasi.

Am comite pecatu mare, daca am acúsã-o pe acest'a, cã ea nu si-ar fi implinitu detorintiele sale fatia cu unu dreptu atatu de onorificu, precum este cel'a alu patronatuluí asupra unei beserieci. De'n contra noi trebuie numai se marturisim cu multãmire, cã Metropoli'a de'n Jasi in tóte tempurile a fostu ingrigita de loculu acest'a si neci unu episcopu n'a siediutu inca pe scaunulu metropolitãnu iasianu, care se nu-si fie tinutu de detorintia sacra, de a se incunoscintia despre imprejurãrile si starea loculuí acestuia ori in persóna-si, venindu insu-si in cõce, ori prin credintiarii sci. Asiã numi'a metropolie a fostu tordeun'a ingrigita de bun'a primire a óspetiloru si in scopulu acest'a dede ca proistosiloru de mai nainte cate 200 de galbeni pe anu, éra acestuia de acum'a chiar 600 de galbeni. Afara de acest'a, totu in scopulu acest'a acum'a numitu, oferesece metropoli'a iasiana vechieí beserieci metropolitane de'n Suceva 50 he falce de pãmentu spre producerea fructelorú celoru necesãrie, folosindu-se proistosii inca si de totu venitululu, ce curge de'n tóte partile de la ceí dreptcredinciosi si evlaviosi.

Tóte acestea sunt fapte si cuntributiuni demne de numele de patronatu. Dara cu tóte acestea Prè santit'a metropolie iasiana inca n'a întreprinsu nemic'a spre a radieã valóreã cea esterióra a locasiuluí santuluí Ioane prin didiri nóue si demne de numele acestuia si de cel'a alu natiunei romane. Prè santit'a metropolie a si promisú cheltuețele pentru acestu didire, si in scopulu acest'a s'a facutu si planulu, care de buna sãma de multu s'ar fi realizatu, daca bunurile beserieci de'n ambele principate nu s'ar fi secularisatu, facendu-se bunuri ale statuluí. Cu acestu catastrofa neastepãta pentru monastirile de'n principatele romanesci, au luatú tóte trebile beseriecei de acolo alta fatia, si metropoli'a iasiana inca nu si-a potutu impliní promisiunea. Supt aceste imprejurãri a le bunuriloru monastiresci este invederatu, cumea de la guvernulu Romaniei aternu acum'a, cã se se implinesca promisiunea cea de repetite ori data proistosuluí de acum'a alu ss. móste ale m. m. Ioanu. Dara guvernulu Romaniei, dupre cum ne demustra istoria aniloru trecuti, inca n'a avutu potintia, cã se întreprinda implinirea acestei promisiuni sante, carea a luat'o asupra-si de'n detorintia, pentru cã in totu decursulu domnitieí principeluí Alesãndru Ioanu I. a fostu ocupatu de regulãrea trebilorú celoru de'n lantru; asiderea si lupt'a cu Grecii in caus'a hunuriloru monastiresci, carea a tinutu atatu de indelungatu, multu a impiedecatu pe guvernulu Romaniei de a face rãnduella la santele móste ale m. martiru Ioane. Éra cumea nobilulu guvernulu alu Romaniei s'au interesatu de starca beserieci si a ciliiloru de la s. Ioane, a-cést'a o a doveditu elu in vér'a anuluí trecutú candu fu trimisa de catra densulu o comisiune de doi barbati la fatia loculuí, care comisiune, a constatatu aflãrea de deplorabila. Étal asiã dara, cã cu acest'a s'a facutu acum'a antaiulu pasu spre realisarea dorintieí nóstre, numai trebuie se asteptãmu tempuri mai ferice, tempuri liniscite, cãci acum'a, cine nu scie, cã si Romani'a cu guvernulu seu este incarcata de grigi pentru sórtea sa cea venitóre, precum alte state europene. Sã finu asiã-dara securi, dreptcredinciosiloru! cã aceea, ce de multu dorimú se vedemu in jurulu s. m. m. Ioane se va si impliní de'n bunavointia nobiluluí guvernulu romanu si de'n dielulu lui spre sustinerea dreptei credintieí strãbane si a totu ce este spre fal'a Romanuluí; numai se ne ro-gãmu la tatalu cerescu prin medilocintia santuluí Ioane, cã se trãca aceste tempuri viscolóse si Romani'a se se consolidede suptr nou alesulu principe Carclu Ioan I. si se-si asecure unu venitoriu ferice, candu apoi, credemu, cã neci prè onoratulu nostru Consistoriu bucovineanu nu va întrelasá, de a face pasii ceí cunviinciosi catra prè S. Metropoli'a iasiana si pren acest'a catra prè nobilulu guvernulu alu Romanici spre realisarea causei, despre carea s'a trãbatu aicia.

De pre campulu de batalia.

De la médiadi. Sciri despre atacuri nóue n'avemu inca, ci asta data insirãmu scirile

francesci si italiãne despre lupt'a de domineca, de care amintiramú in nr. tr.

D'in cortelulu principale alu regelui Italiei se telegrafã la Florentia in 25 l. c. sér'a: Mergandu arip'a stanga si centrulu trupelorú regesci catra Valeggio si Villafranca, furu atacate de austriaci cu poterea întrega. Pusetiunile furu cuprinse si recuprinse. Trupele regesci desvoltara eroitate mare in contra poterei precumpenitóre austriace. Sér'a trupele regesci teneau inca ocupate Goito si Valeggio; astadi se pregatescu a așerá cu energia Goito, Volta, Cavriano si Solferino. -- Diu'a de ieri aduse perderi mari. Generalulu Villare e mortu. Cialdini cu tóte corpurile sale, tene ocupate pusetiunile de la Po. 600 de austriaci prinsu fura trimisi catra Milanu.

„La France“ d'in 25 l. c.: Regele Victoru Emanuilu, dupa retrãgere, si-a stabilitu cortelulu seu principale órasi in Brescia. Lupt'a fu între Montenotte si Custozza. -- Regele o deregea catra Castenedolo, unde sperá a intãlni pe Austriacii ce stetcau la riulu Eciu. Austriacii luara Custozza si Montenotte cu asaltu; dusera 2000 de prinsu. Generalulu Ceralo e greu ranitu.

Monitoriulu de sér'a alu Francieci, d'in 16 l. c. Perderea ce suferira italianii la atacarea patrunghiuluí cetãtilorú, e mai grea de catu se presupunea. Mai antaiu trupele retornara in pusetiunile ce le avusera demãnci'a, mai tardiu trebuira se se retrãne prestu Mincio. Italianii acceptau se fie persecutati, cãci ei pre teritoriulu lorú se întãrãra cu sãntiuri in cerculu orãsiuluí Volta.

D'in Giudizollo sosl la Florentia in 26 l. c. urmatoriulu reportu despre lupt'a d'in 24 juniu: Poterea austriaciloru in acestu di erá de 60,000 de barbati, ei adusera unu numeru mare de artileria si tóte regimintele lorú de galãreti. Pusetiunile cuprinse, italianii le prederã numai atunci, candu austriacii primira întãrãri numeroșe. Catra sér'a si italianii si austriacii se retrãserã d'in pusetiunile lorú respective. -- Devisiunea lui Govone cuprinse cu asaltu pusetiunea de la Custozza, si o parte d'in Monte Torre. Aceste pusetiuni le sustionú pana sér'a, in contra mai multorú atacuri a le inimiculuí. Asiderea divisiunea lui Cugia cuprinse o parte d'in Monte Torre si Monte Croce, éra divisiunea lui Sirtori cuprinse S. Lucia, tóte le sustienura pana sér'a. -- Reservele corpuluí antaiu sosira pre culmea stanga d'in Valeggio si oprira poteriile militari austriace, de nãntea caror'a divisiunea lui Ceralo cautase a se retrãge. Devisiunea lui Bixio si caleretii de linia au scutitu retornarea ce urmá in ordine. Calarimea italiana sustienú mai multe lupte cu calarimea austriaca. Perderile italiãne sunt mari, dar se crede cã celea ale inimiculuí sunt si mai mari. Afara de Ceralo sunt raniti inca generalii Durando si Gozzani.

Unu telegramu d'in Florentia cu datulu 26 l. c. serie: De la armata n'a sositu neci o scire. Principele Amadeu e mai bine. Starea generaluluí Ceralo promite unu picu de sperantia.

Altu telegramu totu de acolo, cu acelasi datu insciintieã: Dinãriale italiãne esprimu in unanimitate resolutiunea nerevocabila a tierrei, de a aduce sacrificiulu celu de pre urma, a continuá resbelulu d'in respoteri pana la eliberarea deplina a Venetieí prin armatã italiana. Nereesirea prima e unu indemn pentru a duplicá energia si constantia. Tier'a are incedere deplina in eroismulu armatei, si nu se indoiesce despre o satisfacere strãlucita. Floã ascãpta lucru cu nerãbdare, armatã in ordine buna cere a fi condusa éra in focu; trupe nóue sub comandã lui Cialdini ascãpta demãndãtiuni curundu. Opiniunea publica e liniscita si resoluta.

Despre voluntariu lui Garibaldi se scriu numai putiene. Inca neci acum'a nu scimú rezultatulú ataculuí întemplatú in Tirolulu de médiadi la Roncone. Se presupune in se cã acestu atacu n'a potutu fi de importantia mare. -- Numai aceea nu ni potemu inca splicá deplinu, cum au inceputu acesti voluntari inmisciti, cãci unele sciri i descriu nearmati deplinu, ma unifórma lorú -- camesi'a cea rosia -- inca lipsesece multor'a, fora de care in atacu nu se vor poté cunósce, dar ce diligintia femeiloru italiãne inca nu potura suplíní. -- Voluntariu de sub comandã lui Menotti, fecioru alui Garibaldi, cari numera 5100 capete, numai d'acú vor se-si primiesca si arme si uniforme. Lui Menotti i se pare lunga acceptarea, trimise la Florentia se véda cum stã tréb'a.

